

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qua Distincte Et Succincte Explicantur,
quae ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Commentarius In Regulas Juris Pontificii, Quæ In Libro Quinto, Et
Sexto Decretalium Continentur

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1659

Regula XLIV. Is qui tacet, non fatetur, sed nec utique negare videtur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61853](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61853)

REGVLA XLIV.

Is qui tacet, non fatetur, sed nec utique negare videtur.

I. Adem est I.C. 184. Quia tacet, non fatetur, sed tamen verum est, eum non negare. Aliqui in odiosis locum habere tradunt, ut *Ornatus disp. 29. n. 53.* quod nihil absurdum continet. Qui vero eandem esse cum precedente Regula arbitrantur, hallucinantur. Non enim hinc de consensu tacito agitur, sed ad interrogations pertinet, quae ad eliciendam responsonem fiuit. Creditor ex. gr. *Titium interrogat, an non fateatur, sibi 100 aur. debere: Titius, cum extra judicium sit, sciatque se debere, nihil respondet, sed pure tacet.* Nec fateri cum Regula dicit, neque negare: eodem inter affirmationem & negationem positivam intermediat silentium, in quo nec affirmatio nec negatio continetur. Coram Iudice tamen pro confessione accipitur silentium quod tenetur justè querenti veritatem praestare. c. 2. de confessu in 6. *Navarr. c. 25. n 26. Azor. III. l. 13. c. 25. Damasus in Reg. 47.*

II. Exemplum habes in c. *Anteriorum 2. q. 2.* Iudex contra me sententiam definitivam protulit, tacui, cum possem appellare. An idcirco consensi, aut fasalus sum crimen? Minime. Negavi igitur. Neque hoc, sed reservo jus intra decem dies, si videbitur, appellandi.

2. Ex c. *Nihil prodest de prescript.* ubi dicitur, Taciturnitatem Pontificum, & patientiam in rebus pauperum nullum præjudicium facere. Vnde concludimus generaliter, quando Prelatus quicquam dissimulat ad vitandum scandalum, aut aliam causam, non valere argumentum, quod propterea consentiat, vel approbet: nec tamen contradicit, sed in medio hæret.

3. Ex *Accursio Gloss.* adfert. Sidomino contradicente servus contrahat, tenetur de peculio tantum, & deducitur, quod domino debetur. l. *Si quis servum tit. de peculio.* Si autem domino expressè jubente, tenetur in solidum. l. *I. tit. quod iussu.* Cum vero scit, & tacet, nec deducit sibi debitum, nec in solidum tenetur, sed tributoria tantum. l. *Scientiam tit. de tributoria actione.*

NOTA Tributoria actio dicitur, quae inter dominum, & eos, qui cum servo cōtraxerunt, pro rata lucrum dividit, qualisunque sit negotiatio. v.g. si contigerit servum diversis atque etiam domino suo debere, cogitur merces suas in medium proferre, quarum pro rata æris alieni fit divisio, nec in ullo dominus potior est, sed debitum æqualiter dividitur. Si quid amplius ad hujus Reg. intellectum desideratur, ex dictis ad precedentem sumi potest.

REGV-